LIBRIS | We know books

ROALD DAHL

Charlie și Fabrica de Ciocolată

Ediția a III-a

Ilustrații de Quentin Blake

Traducere din engleză
de Christina Anghelina

ARTHUR

LIBRIS | We know books

Cuprins

Capitolul 1
Să-l cunoaștem pe Charlie 7

Capitolul 2
Fabrica domnului Willy Wonka 15

Capitolul 3
Willy Wonka și Prințul Indian 21

Capitolul 4
Lucrătorii misterioși 24

Capitolul 5
Biletele de Aur 29

Capitolul 6
Primii doi câștigători 32

Capitolul 7
Ziua lui Charlie 38

Capitolul 8
Încă două Bilete de Aur au fost găsite 42

Capitolul 9
Bunicul Joe își încearcă norocul 48

LIBRIS | We know books

Capitolul 10
Familia suferă tot mai rău de foame 51

Capitolul 11
Miracolul 57

Capitolul 12
Ce scria pe Biletul de Aur 61

Capitolul 13
Ziua cea mare 68

Capitolul 14
Domnul Willy Wonka 72

Capitolul 15
Sala cu ciocolată 79

Capitolul 16
Omulețiii Oompa-Loompa 85

Capitolul 17
Augustus Haplea dispare 89

Capitolul 18
În jos, pe râul de ciocolată 98

Capitolul 19
Sala invențiilor Sfarmă-fălci care nu se termină niciodată și caramelele de păr 105

Capitolul 20
Uriașa mașină de gumă 110

LIBRIS | We know books

CAPITOLUL 21
Adio, Violette! 113

CAPITOLUL 22
Pe coridor 122

CAPITOLUL 23
Bomboanele pătrate care se rotesc 127

CAPITOLUL 24
Veruca în sala cu alune 130

CAPITOLUL 25
Marele ascensor de sticlă 140

CAPITOLUL 26
Laboratorul de testare a ciocolatei televizate 147

CAPITOLUL 27
Micky Teve este transmis prin televiziune 153

CAPITOLUL 28
A rămas doar Charlie 165

CAPITOLUL 29
Ceilalți copii pleacă acasă 171

CAPITOLUL 30
Fabrica de Ciocolată Charlie 174

LIBRIS | We know books

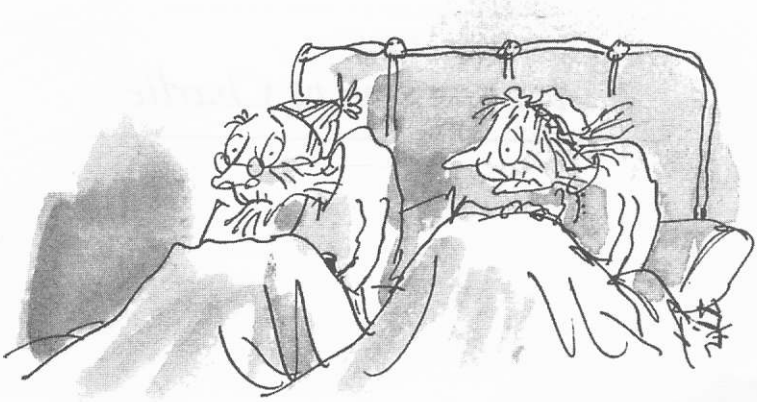
CAPITOLUL 1

Să-l cunoaștem pe Charlie

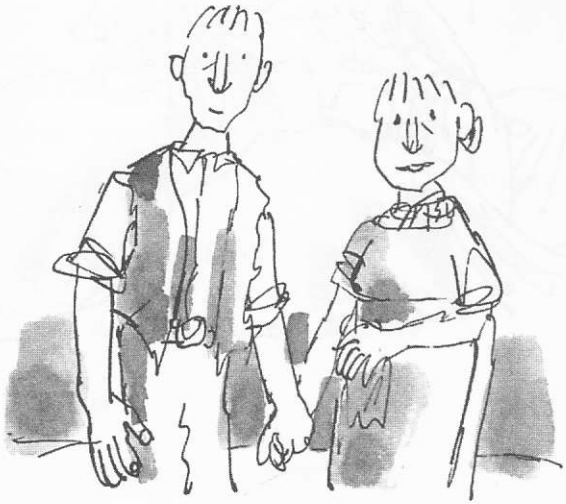

Acești doi bătrâni sunt părinții domnului Bucket. Se numesc Bunicul Joe și Bunica Josephine.

LIBRIS | We know books

Iar *aceşti* doi bătrâni sunt părinţii doamnei Bucket. Numele lor sunt Bunicul George şi Bunica Georgina.

Acesta este domnul Bucket. Aceasta este doamna Bucket.

Domnul şi doamna Bucket au un băiat care se numeşte Charlie Bucket.

LIBRIS | We know books

Iată-l și pe Charlie.

Bună, ce faci? Bine, mulțumesc, dar tu? Bine, mulțumesc. Charlie se bucură să vă cunoască.

LIBRIS | We know books

Toată familia – cei șase adulți (numără-i, dacă nu mă crezi) și micul Charlie Bucket – locuiește împreună într-o căsuță de lemn de la marginea unui mare oraș.

Casa lor nu era îndeajuns de încăpătoare pentru atâția oameni, așa că stăteau tare înghesuiți acolo. Aveau doar două

LIBRIS | We know books

camere și un singur pat, care fusese cedat celor patru bunici, pentru că erau foarte bătrâni și obosiți. Erau atât de obosiți, că niciodată nu se dădeau jos din pat.

Într-o parte, dormeau Bunicul Joe și Bunica Josephine, în cealaltă – Bunicul George și Bunica Georgina.

Domnul și doamna Bucket, împreună cu micul Charlie Bucket, dormeau în cealaltă cameră, pe saltele puse direct pe podea.

Vara nu era chiar așa rău, dar iarna era de-a dreptul îngrozitor: toată noaptea, viscolul se furișa pe sub ușă și podeaua era scăldată în aerul rece ca gheața.

Nu puteau să-și cumpere altă casă mai bună sau măcar un pat – nici vorbă! Erau mult prea săraci!

Domnul Bucket era singurul care lucra. Era muncitor la o fabrică de pastă de dinți, iar sarcina lui era să înșurubeze capacul, după ce tubul era umplut cu pastă. O astfel de muncă nu e niciodată bine plătită, așa că bietul domn Bucket, oricât de iute ar fi lucrat și oricâte capace ar fi înșurubat pe zi, nu câștiga niciodată destul de mult cât să-și întrețină cum se cuvine familia. Nici măcar bani să ia de-ale gurii nu aveau. Singurele alimente pe care și le puteau permite erau pâine cu margarină la micul dejun, cartofi fierți cu varză la prânz și supă de varză la cină. Duminica, lucrurile stăteau un pic mai bine. Cu toții așteptau această zi – chiar dacă meniul era neschimbat, aveau voie să-și pună două porții dacă pofteau.

LIBRIS | We know books

Deși nu se poate spune că familia Bucket murea de foame, fiecare dintre ei – cei doi bunici, cele două bunici, tatăl lui Charlie, mama lui Charlie și mai ales Charlie însuși – simțea cât era ziua de lungă că îl roade stomacul de foame.

Cel mai mult simțea Charlie. În ciuda faptului că mama și tatăl lui renunțau adeseori la prânzul sau la cina care li se cuvenea pentru a-i lăsa mai mult lui Charlie, totuși mâncarea nu era suficientă pentru un copil în creștere. Își dorea cu disperare să mănânce și altceva decât supă de varză și iar supă de varză, din care nu se putea sătura. Dar cel mai mult și cel mai mult își dorea... CIOCOLATĂ.

Dimineața, în drum spre școală, Charlie trecea pe lângă un magazin care avea munți de ciocolată în vitrină și se oprea adesea să-și lipească nasul de geamul rece, salivând ca un apucat. De multe ori vedea cum alți copii scot din buzunare batoane moi de ciocolată și le înfulecă lacom, iar acest lucru era pentru el o *adevărată* tortură.

Își avea și el porția lui de ciocolată, însă o primea doar o singură dată pe an, de ziua lui de naștere. Toată familia punea bani deoparte pentru acest eveniment deosebit, iar el știa că în ziua cea mare va primi negreșit un baton de ciocolată doar pentru el. Iar când ziua mult așteptată sosea, Charlie punea cu grijă ciocolata într-o cutiuță de lemn și o păstra ca pe o comoară. În zilele următoare ridica cu băgare de seamă capacul cutiei ca s-o privească, dar nu se atingea de ea. După multă vreme, când pur și simplu nu se mai putea abține, desfăcea *un colțișor* de

poleială care lăsa la vedere doar o fărâmă de ciocolată, iar după și mai multe zile gusta *un colțișor* de ciocolată – doar atât cât să simtă pe limbă gustul delicios de dulce. În ziua următoare, mai mușca o fărâmă și uite-așa reușea Charlie să mănânce timp de o lună întreagă un baton de ciocolată de zece cenți.

Dar încă nu v-am spus nimic despre lucrul care-l chinuia pe micul Charlie cel iubitor de ciocolată! Era lucrul care-l chinuia *de o mie de ori* mai tare decât vederea munților de ciocolată din vitrină sau a copiilor răsfățați care se îndopau cu batoane de ciocolată în fața lui. Era cea mai mare tortură pe care v-ați putea-o vreodată imagina, iată despre ce era vorba.

În orașul lui Charlie – de fapt așa de aproape, încât *se vedea* de la geamul casei lor – era O URIAȘĂ FABRICĂ DE CIOCOLATĂ.

Închipuiți-vă!

Și nu era doar o mare fabrică de ciocolată. Nici pomeneală! Era cea mai mare și mai faimoasă fabrică de ciocolată din lume! Era FABRICA WONKA, aflată în proprietatea unui domn numit Willy Wonka, cel mai mare producător și creator de ciocolată din câți au existat! Ce loc nemaipomenit și misterios era acea fabrică! Ascunsă după porți de fier uriașe, împrejmuită de un zid înalt, deasupra căruia se putea vedea, zi și noapte, cum se înalță fumul pe coșuri, însoțit de zumzăitul necontenit al mașinilor. Dar lucrul cel mai chinuitor era mirosul, aroma aceea delicioasă de ciocolată care putea fi simțită cale de două posțe în jurul fabricii!

LIBRIS | We know books

Micul Charlie Bucket trecea chiar prin fața porților de fier ale fabricii atunci când se ducea și când venea de la școală. Și, de fiecare dată, savura acele momente, încetinea pasul și trăgea adânc în piept aroma dulce.

Oh, iubea mirosul acela de ciocolată!

Și, vai, cât își mai dorea să ajungă și el înăuntrul acelei fabrici de ciocolată și să vadă ce se întâmplă acolo!